



14. 11. 2012

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Brně rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Hanou Šťastnou jako samosoudkyní ve věci žalobce: **Dobrovolné sdružení garážníků**, IČ 48513181, se sídlem Brno, Jedovnická 2, zast. JUDr. Boleslavem Pospíšilem, advokátem se sídlem Brno, Malinovského nám. 4, proti žalovanému: **Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**, Praha 2 - Nové Město, Rašínovo nábřeží 390/42, o určení vlastnického práva k nemovitostem,

t a k t o :

- I. Žaloba na určení, že žalobce je vlastníkem pozemků parc . č. 6186/2, 7003/1, 7004, 7005, 7006, 7007, 7008, 7009, 7010, 7011, 7012, 7013, 7014, 7015, 7016, 7017, 7018, 7019, 7020/1, 7021, 7022, 7023, 7024, 7025, 7026, 7027, 7028, 7029, 7030, 7031, 7032, 7033, 7034, 7035, 7036, 7037/1, 7038, 7039, 7040, 7041, 7042, 7043, 7044, 7045, 7046, 7047, 7048, 7049, 7050, 7051, 7052, 7053, 7054/1, 7055, 7056, 7057, 7058, 7059, 7060, 7061, 7062, 7063, 7064, 7065, 7066, 7067, 7068, 7069, 7070, 7071/1, 7072, 7073, 7074, 7075, 7076, 7077, 7078, 7079, 7080, 7081, 7082, 7083, 7084, 7085, 7086, 7087, 7088/1, 7089, 7090, 7091, 7092, 7093, 7094, 7095, 7096, 7097, 7098, 7099, 7100, 7101, 7102, 7103, 7104, 7105/1, 7106, 7107, 7108, 7109, 7110, 7111, 7112, 7113, 7114, 7115, 7116, 7117, 7118, 7119, 7120, 7121, 7122/1, 7123,

7124, 7125, 7126, 7127, 7128, 7129, 7130, 7131, 7132, 7133, 7134, 7135, 7136, 7137, 7138, 7139, 7140, 7141, 7142, 7143, 7144, 7145, 7146, 7147, 7148, 7149, 7150, 7151, 7152, 7153, 7154, 7155, 7156, 7157, 7158, 7159, 7160, 7161, 7162, 7163, 7164, 7165, 7166, 7167, 7168, 7169, 7170, 7171, 7172, 7173, 7174, 7175, 7176, 7177, 7178, 7179, 7180, 7181, 7182, 7183, 7184, 7185, 7186, 7187, 7188, 7189, 7190, 7191, 7192, 7193, 7194, 7195, 7196, 7197, 7198, 7199, 7200, 7201, 7202, 7203, 7204, 7205, 7206, 7207, 7208, 7209, 7210, 7211, 7212, 7213, 7214, 7215, 7216, 7217, 7218, 7219, 7220, 7221, 7222, 7223, 7224, 7225, 7226, 7227, 7228, 7229, 7230, 7231, 7232, 7233, 7234, 7235, 7236, 7237, 7238, 7239, 7240, 7241, 7242, 7243, 7244, 7245, 7246, 7247, 7248, 7249, 7250, 7251, 7252, 7253, 7254, 7255, 7256, 7257, 7258, 7259, 7260, 7261, 7262, 7263, 7264, 7265, 7266, 7267, 7268, 7269, 7270, 7271, 7272, 7273, 7274, 7275, 7276, 7277, 7278, 7279, 7280, 7281, 7282, 7283, 7284, 7285, 7286, 7287, 7288, 7289, 7290, 7291, 7292, 7293, 7294, 7295, 7296, 7297, 7298, 7299, 7300, 7301, 7302, 7303, 7304, 7305, 7306, 7307, 7308, 7309, 7310, 7311, 7312, 7313, 7314, 7315, 7316, 7317, 7318, 7319, 7320, 7321, 7322, 7323, 7324, 7325, 7326, 7327, 7328, 7329, 7330, 7331, 7332, 7333, 7334, 7335, 7336, 7337, 7338, 7339, 7340, 7341, 7342, 7343, 7344, 7345, 7346, 7347, 7348, 7349, 7350, 7351, 7352, 7353, 7354, 7355, 7356, 7357, 7358, 7359, 7360, 7361, 7362, 7363, 7364, 7365, 7366, 7367, 7368, 7369, 7370, 7371, 7372, 7373, 7374, 7375, 7376, 7377, 7378, 7379, 7380, 7381, 7382, 7383, 7384, 7385, 7386, 7387, 7388, 7389, 7390, 7391, 7392, 7393, 7394, 7395, 7396, 7397, 7398, 7399, 7400, 7401, 7402, 7403, 7404, 7405, 7406, 7407, 7408, 7409, 7410, 7411, 7412, 7413, 7414, 7415, 7416, 7417, 7418, 7419, 7420, 7421, 7422, 7423, 7424, 7425, 7426, 7427, 7428, 7429, 7430, 7431, 7432, 7433, 7434, 7435, 7436, 7437, 7438, 7439, 7440, 7441, 7442, 7443, 7444, 7445, 7446, 7447, 7448, 7449, 74450, zapsaných v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Brno - město na listu vlastnictví č. 60000 pro katastrální území Líšeň, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou z 6.5.2011 domáhal se žalobce určení vlastnického práva k pozemkům uvedeným ve výroku I s odůvodněním, že tyto pozemky byly - tehdy jako pozemek parc. č. 6186/2, přenechány do trvalého užívání 443. ZO Svazarmu, po jejím zániku se pozemky staly vlastnictvím Dobrovolného sdružení garážníků, které vstoupilo do ČSAK, následně z této organizace vystoupilo a zaregistrovalo se jako samostatný subjekt - právní nástupce DSG, které bylo členem ČSAK. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby s odůvodněním, že žalobce není právním nástupcem DSG, které bylo členem ČSAK.

Z hospodářské smlouvy z 26.8.1987 a zápisu z 26.8.1987 vzal soud za prokázáno, že čsl. stát, zastoupený Obvodním národním výborem Brno IV, převedl na tehdejší ZO 443. Svazarmu, AMK Brno - Líšeň pozemek parc. č. 6186/2 staven. ost. pl. o výměře 19936 m² v k.ú. Líšeň do trvalého užívání za účelem hromadné výstavby garáží. O samotném předání pak byl téhož dne vyhotoven zápis.

Ze stavebního povolení vzal soud za prokázáno, že dne 6.7.1988 vydal ObNV Brno IV žadateli ZOč. 443 Svazarm stavební povolení na výstavbu 449 garáží na pozemku parc. č. 6186/2 v k.ú. Líšeň.

Z kolaudačního rozhodnutí z 1.11.1990 vzal soud za prokázáno, že rozhodnutím Obvodního národního výboru Brno IV z uvedeného dne byla ve prospěch 443. základní organizace Svazarmu AMK Líšeň jako stavebníka kolaudována stavba 448 garáží.

Z níže uvedených listinných důkazů vzal soud dále za prokázáno, že

- usnesením mimořádného sjezdu Svazarmu z 24.3.1990 přešlo právní nástupnictví Svazarmu na Sdružení technických sportů a činností (nyní Sdružení sportovních svazů ČR) - viz zpráva Auboklubu České republiky z 22.2.2008,
- pokud jde o přesun majetku ze Svazarmu na Sdružení technických sportů a činností, toto regulovaly pokyny pro postup při předávání hmotného majetku Svazu pro spolupráci s armádou organizačním článkům a svazům Sdružení technických sportů a činností, které byly schváleny Prezidiem Sdružení technických sportů a činností dne 7.6.1990 - dle těchto pokynů majetek, který byl ke dni vzniku Sdružení oprávněně v užívání a správě ZO, klubů a středisek, zřízených Svazarmem, přechází do jejich vlastnictví s tím, že majetek ve správě základního organizačního článku se stal vlastnictvím rozhodnutím sjezdu; na majetek, který byl v době předání již ve správě přejímající složky, se hospodářská smlouva neměla vyhotovovat, měla se vypracovat pouze na majetek, který byl až do předání ve správě předávající složky,
- dne 21.2.1991 byla uzavřena (na základě požadavku tehdejšího Federálního ministerstva kultury na uspořádání dalšího využívání majetku bývalého Svazarmu) dohoda mezi Svazem technických sportů a činností a dalšími organizacemi, které uplatňovaly nárok na část majetku bývalého Svazarmu, mj. Československým autoklubem, přičemž předmětem této dohody bylo předání hmotného majetku Svazarmu, který základní organizace Svazarmu *spravovaly a oprávněně užívaly ke dni 24.3.1990* na nově vzniklé organizační složky občanských sdružení dle toho, zda se nechaly zaregistrovat u Československého autoklubu nebo u Sdružení technických sportů a činností, s tím, že tento majetek, který ZO Svazarmu užívaly oprávněně k 24.3.1990, bude převeden do jejich vlastnictví,

- tuto dohodu pak realizovaly pokyny pro postup při realizaci majetkového vyrovnání mezi ČSAK a STSČ, obsažené v bulletinu č. 2/1991 Československého autoklubu - dle těchto pokynů měla být právní listinou o předání práva vlastnictví k majetku hospodářská smlouva, kterou měla vyhotovit organizace, která se stala vlastníkem, a předložit ji k potvrzení Sdružení technických sportů a činností ČR; totéž pak uváděly i pokyny v bulletinu 5/1995 Autoklubu České republiky,

Činnost Československého autoklubu upravovaly Stanovy. schválené jeho valnou hromadou 1.12.1990. Dle těchto stanov (čl. 5) mají právní subjektivitu Československý autoklub, Český autoklub, Slovenský automotoklub, federace, svazy, kluby, podniky a hospodářská zařízení a základny vrcholového sportu. Majetek, s nímž hospodaří jednotlivé kluby (čl. 8, bod 3) je ve vlastnictví jednotlivých klubů. Členství (čl. 3) zaniká na základě žádosti o ukončení členství, vyloučením pro neplnění členských povinností nebo úmrtím člena. V případě (čl. 8 bod 7), že některý z právních subjektů, který je vlastníkem majetku, vystoupí z dobrovolného občanského sdružení, zůstávají jeho vlastnická práva zachována.

Ze zápisu z 10.9.1991 vzal soud za prokázáno, že bylo konstatováno, že v rámci bývalé 443. ZO Svazarmu Brno - Líšeň proběhla výstavba garáží na pozemcích 5037/6, 5043/2, 5049/1 a 6237 na jedné straně, kde proběhla výstavba 52 garáží v 1. etapě, a parc. č. 6186/2 na druhé straně (vše v k.ú. Líšeň), kde proběhla výstavba 448 garáží ve 2. etapě. Ohledně této druhé etapy pak bylo konstatováno, že právo užívání přešlo na stavebníky, kteří po zrušení Svazarmu 25.3.1990 založili Sdružení garážníků v ČSAK, registrované v ČSAK pod č. 1070630748 dne 16.1.1991. Dále bylo konstatováno, že stavebníci z 1. etapy (52 členů) přešli do Svazu technických sportů a činností a stavebníci 2. etapy (448 členů) přešli do Československého autoklubu jako Dobrovolné sdružení garážníků v ČSAK. Uvedené skutečnosti byly potvrzeny i výpovědí svědka Ing. Houzara. Provozní řád areálu garáží datovaný 24.10.1990) konstatoval, že garáže byly vybudovány úplnou svépomocí členů 443. ZO Svazarmu - AMK Líšeň, vlastníkem základních prostředků celého areálu je tedy 443. ZO Svazarmu a členům je smluvně přiděleno právo užívání garáží. Se zápisem z 10.9.1991 pak koresponduje i protokol č. 100/91, potvrzující přechod vlastníků 52 garáží na pozemcích parc. č. 5037/6, 5043/2, 5049/1 a 6237 do nově vzniklého Sdružení technických sportů a činností.

Z potvrzení z 16.1.1991 a registračního listu vzal soud za prokázáno, že Dobrovolné sdružení garážníků bylo registrováno v Československém autoklubu pod registračním číslem 1070630748 (dle zprávy Autoklubu ČR bylo registrační číslo 0748). Z evidenčního listu č. 1/0748 a zprávy Autoklubu České republiky z 22.2.2008 vzal soud za prokázáno, že Dobrovolné sdružení garážníků je zde zapsáno s registrací od 10.12.1990, za roky 1993 a další nejsou placeny členské příspěvky; dle Autoklubu ČR (zpráva z 6.6.2011) bylo Dobrovolné sdružení garážníků vymazáno z Autoklubu České republiky k 31.1.1996.

Ze zprávy Ministerstva vnitra z 27.5.2011 a zprávy Autoklubu České republiky z 22.2.2008 vzal soud za prokázáno, že Československý autoklub oznámil 1.11.1990 pokračování v činnosti dle § 19 zák. 83/1990 Sb., rozhodnutím valné hromady z 13.2.1993 byla jeho činnost ukončena s tím, že vstoupil do likvidace a zanikl dnem 13.12.1996; právním nástupcem se stal Autoklub České republiky, který je veden v seznamu občanských sdružení pod č. VSP/1-2793/90-R z 17.10.1990.

Činnost Autoklubu České republiky (nástupce Československého autoklubu) se spravovala stanovami, dle kterých (čl. 5 bod 2) vzniká subjektům registrovaným v AČR právní subjektivita, přičemž pokud jde o kluby, majetek vytvořený činností klubu nebo získaný bezúplatným převodem je vlastnictvím klubu čl. 6 bod 8). Dle čl. 6 bod 12 stanov klub zaniká dnem jeho výmazu z registrace AČR; zániku klubu předchází jeho zrušení s likvidací majetku nebo bez likvidace, přechází-li jeho majetek na právního nástupce sloučením či splynutím s jiným klubem nebo jeho rozdělením.

Pokud jde o tvrzené vystoupení Dobrovolného sdružení garážníků jako složky Československého autoklubu (reg. č. 0748) z Československého autoklubu, dle usnesení ze shromáždění garážníků z 29.10.1992 měl výbor Dobrovolného sdružení garážníků projednat a zajistit písemnou výpověď spolupráce s ČAK a *návazně* provést registraci Dobrovolného sdružení garážníků jako samostatného právního subjektu.

Z žádosti o registraci z 14.4.1993, zprávy Ministerstva vnitra z 27.5.2011 a potvrzení téhož ministerstva z 5.2.2007, žádosti o přidělení identifikačního čísla, stanov a potvrzení ČSÚ vzal soud za prokázáno, že dne 14.4.1993 požádal žalobce o registraci svého sdružení, přičemž tato byla provedena 18.5.1993 pod č. VS/1-20726/93-R, a žalobci bylo přiděleno IČ 48213181.

Dle sdělení Autoklubu České republiky tento nebyl písemně informován o rozhodnutí likvidovat klub, tj. Dobrovolné sdružení garážníků, klub neplnil povinnosti dle Stanov AČR a nepožádal o přidělení IČ na Statistickém úřadu.

Žalobce sám pak tvrzené vystoupení původního Dobrovolného sdružení garážníků jako složky Československého autoklubu z tohoto Československého autoklubu dokládal přípisem z 10.2.1994, adresovaným na „Automotoklub České republiky“, v němž Dobrovolné sdružení garážníků oznamuje „... v průběhu r. 1992-93 došlo k transformaci naší organizace, která na základě jednání valné hromady členů byla *přeregistrována* z Dobrovolného sdružení garážníků při ČAK na správní subjekt Dobrovolné sdružení garážníků dáváme Vám tuto informaci na vědomí a děkujeme za dosavadní spolupráci ... všechny členy jsme informovali o *možnosti registrace* v brněnské pobočce“.

Z výpisu z katastru nemovitostí vzal soud za prokázáno, že žalobce je v katastru nemovitostí pro k.ú. Líšeň na LV 4344 zapsán jako vlastník garáží nacházejících se na pozemcích uvedených ve výroku I, přičemž jako nabývací titul je v části E-LV uvedeno jednak kolaudační rozhodnutí z 1.11.1990 a jednak zápis z jednání členů 443. ZO Svazarmu z 10.9.1991. Geometrickým plánem č. 020923-317 z 10.12.1990 byl původní pozemek parc. č. 6186/2 v k.ú. Líšeň rozdělen na pozemky uvedené ve výroku I. Z výpisu z katastru nemovitostí vzal soud dále za prokázáno, že k 3.9.2012 byl žalovaný zapsán jako vlastník pozemku parc. č. 6186/2 v k.ú. Líšeň.

Z žádosti z 23.3.1993 vzal soud za prokázáno, že Dobrovolné sdružení garážníků při Československém autoklubu požádalo o zápis staveb - garáží do evidence nemovitostí na vlastníka garáží Dobrovolné sdružení garážníků při Československém autoklubu Brno - Líšeň na základě kolaudačního rozhodnutí z 1.11.1990. Z přípisu z 26.4.1993 vzal soud za prokázá-

no, že katastrální úřad vrátil uvedenou žádost s tím, že je k ní zapotřebí doložit výpis z obchodního rejstříku jako doklad o přidělení IČO.

Z žádosti z 23.10.2000 vzal soud za prokázáno, že žalobce adresoval ČR - Úřadu městské části Brno - Líšeň žádost o změnu práva trvalého užívání na vlastnictví dle § 879c odst. 4 zák. 103/2000 Sb.

Soud dále prováděl níže uvedené dokazování, které však již pro posouzení věci nepovažuje za relevantní. Výpověďmi všech slyšených svědků a čestným prohlášením z 18.10.2012, jakož i zprávami o hospodaření stavby a rozpočtem bylo prokazováno, že garáže byly v plné míře vystavěny z vlastních prostředků a vlastní pracovní činností členů DSG bez státních či jiných dotací. Tato skutečnost byla dále dokazována zápisem z 20.10.1990, smlouvou o jiném plnění samosprávy pro svépomocnou výstavbu garáží, dokladem o členství D. Zouharové v DSG, jejím brigádnickým průkazem, ústřižky poštovních poukázek o úhradě nákladů na stavbu a dokladem o členství D. Zouharové v Československém autoklubu. Skutečnost, že i po zániku Svazarmu se státní orgány obracely na 443. ZO Svazarmu v 2. polovině roku 1990, je pak prokazována přípisem Jihomoravských energetických závodů, Správy veřejného majetku města Brna, přípisem GEODIS BRNO, spol. s r.o., přípisem samotné 443. ZO Svazarmu z 3.9.1990, žádostí téhož subjektu o kolaudaci stavby z 12.9.1990, protokolem o místním šetření z 18.10.1990 a oznámením o zahájení kolaudačního řízení z 3.10.1990. Pokud jde o výpovědi svědků, s výjimkou výpovědi ing. Houzara, zmíněné výše, pak tyto výpovědi nepřinesly nad rámec výše uvedeného dokazování ničeho nového, neboť svědek Čepila uvedl, že neví o tom, zda a ke kterému datu bylo dobrovolné sdružení vymazáno z registru Československého autoklubu, pokud jde o majetek dobrovolného sdružení, dle svědka „nebylo co řešit, protože automotoklub si nečinil nárok na majetek dobrovolného sdružení“. Dle svědka bylo ukončení spolupráce vyřešeno pouze dopisem adresovaným automotoklubu. Svědek Nykodem pak má zato, že spolupráce Dobrovolného sdružení garážníků s Československým autoklubem měla být dle rozhodnutí DSG a také byla ukončena písemnou výpovědí, kdy členská schůze rozhodla o ukončení spolupráce s autoklubem a založení samostatného právního subjektu.

Po takto provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. V řízení bylo prokázáno, že

- smlouvou z 26.8.1987 a zápisem z téhož data převzala tehdejší 443. ZO Svazarmu pozemek parc. č. 6186/2 do trvalého užívání za účelem hromadné výstavby garáží,
- výstavba pak byla realizována tak, že bylo zbudováno svépomocí členů této ZO 448 garáží, které byly kolaudovány 1.11.1990,
- ještě před kolaudací přešlo na základě usnesení sjezdu Svazarmu z 24.3.1990 právní nástupnictví Svazarmu na Sdružení technických sportů a činností, majetek, který byl v užívání a správě základních organizací pak přešel do jejich vlastnictví dnem rozhodnutí sjezdu, přičemž tento majetek pak přecházel do vlastnictví nově vzniklých organizačních složek občanských sdružení podle toho, zda se původní základní organizace nechaly zaregistrovat u Československého autoklubu nebo Sdružení technických sportů a činností,
- v řízení nebyla doložena hospodářská smlouva, kterou pro majetkové vyrovnání mezi Československým autoklubem a Sdružením technických sportů a činností dle jejich dohody z 21.2.1991 předvídaly pokyny obsažené v bulletinu 2/1991 ČSAK,

- v Československém autoklubu se dnem 10.12.1990 zaregistrovalo Dobrovolné sdružení garážníků jako nástupce původní 443. ZO Svazarmu Brno - Líšeň, když druhá část této ZO, představující osoby, které budovaly garáže na pozemcích parc. č. 5037/6, 5043/2, 5049/1 a 6237 byla zaregistrována do Sdružení technických sportů a činností,
- po celou dobu roku 1990 veškeré státní orgány se ještě obracely na 443. ZO Svazarmu, což je vzhledem ke způsobu, jakým Svazarm zanikl a jakým bylo provedeno jeho majetkové vypořádání, pochopitelné.

Soud tedy vycházel ze závěru, že pozemek parc. č. 6186/2 byl v trvalém užívání 443. ZO Svazarmu, na základě usnesení sjezdu Svazarmu z 24.3.1990 přešla nedokončená stavba garáží do vlastnictví této ZO bez nutnosti vyhotovovat hospodářskou smlouvu (viz pokyny z 7.6.1990), následně byly garáže kolaudovány 1.11.1990 ještě na jméno stavebníka 443. ZO Svazarmu, a uvedená ZO se pak v části členstva, představujícího stavebníky 448 garáží na pozemku parc. č. 6186/2 registrovala u Československého autoklubu dnem 10.12.1990. Garáže tak byly v majetku Dobrovolného sdružení garážníků jako organizační složky Československého autoklubu (čl. 8, bod 3 stanov ČSAK). Dle stanov ČSAK mohlo členství Dobrovolného sdružení garážníků zaniknout (čl. 3) na základě žádosti o ukončení členství, vyloučením pro neplnění členských povinností nebo úmrtím člena, přičemž v případě vystoupení z občanského sdružení zůstávala zachována vlastnická práva vystoupivšího subjektu (čl. 8 bod 7).

Dnem 13.2.1993 byla činnost Československého autoklubu ukončena, tento vstoupil do likvidace a nástupcem se stal Autoklub České republiky. Dle jeho stanov klub jako subjekt registrovaný v AČR, který disponuje právní subjektivitou, zaniká dnem jeho výmazu z registrace AČR, přičemž zániku klubu předchází jeho zrušení s likvidací majetku nebo bez likvidace, přechází-li majetek na právního nástupce sloučením či splynutím s jiným klubem nebo jeho rozdělením.

Žalobce sice v usnesení svého shromáždění z 29.10.1992 předvídal, že má být učiněna písemná výpověď spolupráce s Československým autoklubem a *návazně* být provedena registrace Dobrovolného sdružení garážníků jako samostatného právního subjektu. Fakticky však tento proces proběhl tak, že žalobce byl jako samostatné občanské sdružení registrován dnem 18.5.1993, k tomuto datu nadále existovalo *souběžně* Dobrovolné sdružení garážníků jako klub, který byl do 12.2.1993 organizačním článkem Československého autoklubu, od 13.2.1993 pak Autoklubu České republiky. Teprve dnem 10.2.1994 adresovalo Dobrovolné sdružení garážníků subjektu označenému jako „Automoto klub České republiky“ (patrně zamýšleno Autoklub České republiky) přípis, v němž oznamovalo, že došlo k „transformaci“ organizace, která byla přeregistrována na „správní subjekt Dobrovolné sdružení garážníků“ s tím, že oznamovalo, že všechny členy informovalo o možnosti registrace v brněnské pobočce. Z uvedeného vyplývá, že minimálně od registrace žalobce jako samostatného občanského sdružení, tj. od 18.5.1993, do oznámení z 10.2.1994 zde existoval *souběh* dvou subjektů, a to samostatného občanského sdružení Dobrovolné sdružení garážníků, IČ 48513181, a Dobrovolného sdružení garážníků jako organizačního článku Autoklubu České republiky, který však mohl zaniknout až dnem výmazu z registrace AČR, což se stalo až 31.1.1996. I podle stanov původního Československého autoklubu (čl. 3) mohlo členství zaniknout až na základě žádosti o ukončení členství, za tuto žádost lze považovat až přípis z 10.2.1994. Nedošlo k žádnému postupu předvídanému čl. 6 bod 12 Autoklubu České repub-

liky jako nástupce Československého autoklubu, tj. sloučení či splynutí původního Dobrovolného sdružení garážníků s jiným klubem, a lze tak uzavřít, že žalobce nevznikl jako právní nástupce Dobrovolného sdružení garážníků, registrovaného v Československém autoklubu, ale jako nezávislý samostatný subjekt existující minimálně po dobu 9 měsíců *vedle* tohoto Dobrovolného sdružení garážníků - člena ČSAK, následně AČR. S ohledem na absenci právní kontinuity zde tak absentovala i kontinuita vlastnického práva ve vztahu ke stavbě garáží. Žalobce se tak dle názoru soudu nestal vlastníkem stavby garáží, na čemž nic nemění ani jeho deklarace, obsažená v čl. I a čl. XI jeho stanov.

Pokud jde o pozemek parc. č. 6186/2 v k.ú. Líšeň, jak bylo poznamenáno výše, tento byl smlouvou z 26.8.1987 přenechán tehdejší 443. ZO Svazarmu Brno - Líšeň do trvalého užívání. Dle § 879c odst. 1, 4 obč. zák. se právo trvalého užívání pozemku, zastavěného budovou nebo stavbou ve vlastnictví osoby, v jejíž prospěch bylo právo trvalého užívání zřízeno, mění uplynutím jednoho roku ode dne účinnosti zák. 103/2000 Sb. na vlastnictví právnické osoby, v jejíž prospěch bylo toto právo zřízeno, přičemž (odst. 4) pokud tato právnická osoba nepožádá v uvedené lhůtě o změnu tohoto práva na vlastnictví, ke změně práva podle odst. 1 nedojde a právo trvalého užívání zaniká uplynutím lhůty jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona. Dle § 879c obč. zák. (zák. 103/2000 Sb.) a právních turbulencí tohoto ustanovení (zák. 229/2001 Sb., nález Ústavního soudu 278/2004 Sb.) a judikaturu reflektující tyto změny, zejména nejistotu ohledně nabytí vlastnického práva pro dobu, kdy ust. § 879c obč. zák. neplatilo (1.7.2001 až 31.12.2004) lze konstatovat, že předpokladem nabytí vlastnického práva dle uvedeného ustanovení § 879c obč. zák. byla jednak existence trvalého užívání pozemku, dále vlastnictví budovy, kterou je pozemek zastaven (a to jak v době podání žádosti, tak k 1.7.2001) a konečně podání žádosti o změnu trvalého užívání na vlastnictví ve lhůtě jednoho roku od 1.7.2000 (účinnost zák. 103/2000 Sb.).

Jak bylo uvedeno výše, ke dni účinnosti zák. 103/2000 Sb. byla situace taková, že žalobce, který existoval minimálně po dobu od 18.5.1993 do 10.2.1994 souběžně s Dobrovolným sdružením garážníků, registrovaným původně v Československém autoklubu, následně Autoklubu České republiky, nebyl právním nástupcem tohoto organizačního článku AČR, neproběhlo sloučení ani splynutí uvedeného organizačního článku a žalobce, pouze došlo dne 10.2.1994 k oznámení o „přeregistrování“ na „správní subjekt“, přičemž dle názoru soudu si žalobce byl vědom uvedeného souběhu existence dvou Dobrovolných sdružení garážníků, vyjádřeného v přípisě z 10.2.1994 slovy „...všechny členy jsme informovali o *možnosti registrace* v brněnské pobočce“. Nedošlo ani k majetkovému vypořádání předvídanému čl. 6 bod 12 stanov AČR. Lze tak konstatovat, že právo trvalého užívání svědčilo původně 443. ZO Svazarmu Brno - Líšeň, následně Dobrovolnému sdružení garážníků, registrovanému v Československém autoklubu, poté v Autoklubu České republiky, odkud byl vymazán k 31.1.1996. Ke dni 1.7.2000 tak právo trvalého užívání pozemku nesvědčilo žalobci. Žalobce tak rovněž nebyl v důsledku absence právního nástupnictví po původním Dobrovolném sdružení garážníků, registrovaném v ČSAK, ke dni 1.7.2000 vlastníkem budovy garáží, a lze tak uzavřít, že nebyly naplněny podmínky - i přes výzvu žalobce z 23.10.2000 o změnu práva trvalého užívání na vlastnictví - vzniku vlastnického práva dle § 879c obč. zák., a soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítnul.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy procesně úspěšnému žalovanému náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Městského soudu v Brně, písemně ve dvojím vyhotovení.

Městský soud v Brně
dne 14. listopadu 2012

JUDr. Hana Šťastná v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení
Jiřina Melicharová